

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 30Csp/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618200968
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurnotová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2022:1618200968.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Janou Kurnotovou, v spore žalobkyne: W. K., nar. XX.XX.XXXX, E. XXX/XX, X. pri U., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47233516, Kubániho 16, Bratislava o zaplatenie 4 361,23 Eur, určenie neplatnosti zmluvy a určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

Súd určuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.11.2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

Súd určuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.07.2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 2 510,99 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

Žalobkyňi sa proti žalovanému nárok na náhradu trov konania neprižnáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.03.2018 domáhala určenia, že dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.03.2016 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2016 uzavreté medzi žalobkyňou a žalovaným sú neplatné a určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa uplatňovania práv z predmetných dohôd o zrážkach zo mzdy a zároveň uložil povinnosť zamestnávateľovi žalobkyne - spoločnosti IAC Group (Slovakia), s.r.o., zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne, na základe predmetných dohôd o zrážkach zo mzdy.

2. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela dve formulárové, typové, predtlačené spotrebiteľské zmluvy - úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.07.2013 a úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.11.2013. Poukázala na to, že v zmluvách sú neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a inými ustanoveniami, a to nečitateľnosť zmluvných podmienok, neprijateľná rozhodcovská doložka a sankčné poplatky. Súčasťou typových zmlúv, ktorých znenie bolo vopred pripravené zo strany žalovaného je aj Dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy. Napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, sa žalobkyňi vykonávajú zrážky zo mzdy. Dohody o zrážkach zo mzdy považuje žalobkyňa za rozporné s právom Európskej únie. Poukázala na existenciu naliehavého právneho

záujmu na požadovanom určení, keď deklarovaním neplatnosti žalovaný stratí legitimitu na použitie tohto zabezpečovacieho inštitútu. Dohody o zrážkach zo mzdy považuje žalobkyňa za neprijateľnú podmienku. Takéto dojednanie spôsobuje nerovnováhu vzťahu spotrebiteľ a veriteľ, ktorá umožňuje veriteľovi svojoľne určovať výšku dlhu a postihuje majetok spotrebiteľa.

3. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 30Csp/19/2018-25 zo dňa 10.04.2018 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobkyne vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.07.2013 a z dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.11.2013 a zároveň uložil zamestnávateľovi žalobkyne povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne na základe predmetných dohôd o zrážkach zo mzdy.

4. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril tak, že žiadal žalobu zamietnuť. Namietol existenciu naliehavého právneho záujmu žalobkyne na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, keď s poukazom na § 137 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch môže byť predmetom určenia iba neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere resp. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Poukázal na súlad uzavretých dohôd o zrážkach zo mzdy so zákonom, pričom tento zabezpečovací inštitút nebol zo spotrebiteľského práva vylúčený. Preformulované znenie spotrebiteľských dokumentov je podľa žalovaného prirodzenou súčasťou úverových produktov a všetkých spotrebiteľských vzťahov. Dohody o zrážkach zo mzdy boli predložené ako samostatné dokumenty. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením o rozpore s právom Európskej únie, keď žiadne ustanovenie unijného práva neupravuje zákaz zrážok zo mzdy a ide o vec vnútroštátneho zákonodarcu.

5. V podaní označenom ako doplnenie žaloby zo dňa 20.06.2018 žalobkyňa uviedla, že úvery sa snažila riadne splácať do 13.04.2015, o čom svedčí história transakcií poskytnutá bankou. Zrážky zo mzdy trvali pridlho a po prepočítaní sa žalobkyňi javilo, že niečo nie je v poriadku. Žalobkyňa sa informovala a aj na základe brožúry „brániť sa oplati“ podala žalobu. Po spočítaní vykonaných zrážok zistila, že oba úvery sú už vyplatené. Úver č. XXXXXXXXXXXX splatila v období od 27.08.2013-01.02.2018 spolu vo výške 2 383,38 Eur a úver č. XXXXXXXXXXXX splatila v období 2/2014-01.03.2018 spolu vo výške 4 647,85 Eur (č.l. 52-53). Žalobkyňa poukázala na to, že v zmluve absentuje rozlíšenie splátok na istinu úroky a iné poplatky, čo spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Uviedla, že prekročenie hornej hranice úrokov z omeškania je neprípustné, rozhodcovská doložka predstavuje výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom spotrebiteľom. Zmluvu treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov aj v prípade absencie údajov o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa žalobkyne zmluva obsahuje viaceré neprijateľné podmienky. alobkyňa je presvedčená, že úver je bezúročný a bez poplatkov a ide o vysokú úžeru, pričom úver č. XXXXXXXXXXXX poskytnutý vo výške 1170 preplatila o sumu vo výške 1213,38 Eur a úver č. XXXXXXXXXXXX poskytnutý vo výške 1500 Eur preplatila o sumu vo výške 3147,85 Eur. Na základe uvedeného žalobkyňa navrhla zmenu žaloby, v zmysle ktorej sa domáhala uloženia povinnosti žalovanému vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenia zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.07.2013 vo výške 1 213,38 Eur a zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.11.2013 vo výške 3 147,85 Eur a náhrady trov konania.

6. Uznesením č.k. 30Csp/19/2018 - 91 zo dňa 19.07.2018 súd pripustil zmenu žaloby, v zmysle ktorej sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenia zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.07.2013 vo výške 1 213,38 Eur a zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.11.2013 vo výške 3 147,85 Eur a náhrady trov konania.

7. K zmenenej žalobe sa žalovaný podaním zo dňa 24.08.2018 písomne vyjadril, pričom namietal nedôvodnosť tvrdení o vzniku bezdôvodného obohatenia a namietal existenciu prekážky rozhodnutej veci. O nároku veriteľa (žalovaného) bolo právoplatne rozhodnuté v rozhodcovskom konaní sp.zn. 84/04/16 vedenom pred Slovenským arbitrážnym súdom rozsudkom zo dňa 25.11.2016 právoplatným dňa 19.04.2017 a vykonateľným dňa 25.04.2017. Predmetný rozhodcovský rozsudok nebol napadnutý žalobou o jeho zrušenie. Rozhodcovský rozsudok možno skúmať len v konaní, v ktorom to právna úprava výslovne predpokladá. Žalobkyňa k dnešnému dňu nesplnila všetky nároky z predmetného rozhodcovského rozsudku, preto bezdôvodné obohatenie nemohlo vzniknúť. Žalovaný zároveň poprel tvrdenia žalobkyne v súvislosti so zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, že uhradila sumu 4 647,85 Eur, keďže uhradila len sumu 3 524,93 Eur, teda o 1 122,92 Eur menej ako žalobkyňa tvrdí. Žalovaný ďalej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo146/2017 podľa ktorého nie je potrebné, aby

zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aké je konkrétna vnútorná skladba splátky. Žalovaný trval na tom, že zmluvné sankcie obsiahnuté v zmluve sú v súlade so zákonom a nepresahujú zákonom stanovenú maximálnu výšku. K námietke absencie údajov o konečnej splatnosti úveru uviedol, že táto skutočnosť nemôže byť dôvodom na bezúročnosť úveru. Poukázal v tejto súvislosti na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-42/15, ako aj na zmenu zákona č. 129/2010 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2018, kde bola táto náležitosť zo zákona vypustená. Absencia termínu končenej splatnosti nie je spôsobilá ovplyvniť rozsah záväzku a je potrebné zachovať eurokonformný výklad zákona. Požiadavka uvedenia termínu končenej splatnosti bola splnená určením dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu splátok a tým, že v zmysle zmluvných dojednaní čl. 4 ods. 4.5 dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom končenej splatnosti úveru. Žalobca mal vedomosť, kedy nastala splatnosť prvej a poslednej splátky vychádzajúc z počtu splátok a oznámenia veriteľa o schválení úveru a splátkového kalendára. Zmluva požadované informácie obsahovala, a to spôsobom, vyplývajúcim z jednotlivých dokumentov, ktoré boli jej neoddeliteľnou súčasťou. Žalovaný ďalej poprel neprijateľnosť rozhodcovskej doložky. Uviedol, že ide o dobrovoľnú a individuálne dojednanú Rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX. Právna úprava účinná v čase uzavretia predmetných zmlúv neobsahovala zákaz uzavretia takýchto zmlúv. Žalobkyňa nemusela žiadať o úver práve žalovaného, rovnako nemusela uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu alebo mohla od nej odstúpiť. Z bodu 2 tejto zmluvy výslovne vyplýva, jej uzatvorenie nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere. Z bodu 7. tejto zmluvy vyplýva, že dlžník môže v lehote 14 dní od rozhodcovskej zmluvy jednostranne odstúpiť bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva tak spíňa charakter individuálneho ustanovenia. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že rovnaká rozhodcovská zmluva bola opakovane súdmi posúdená ako platný právny úkon (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/919/2015).

8. V podaní zo dňa 06.11.2018 žalobkyňa nad rámec už uvádzaných skutočností doplnila, že dáva súdu do pozornosti obdobný prípad nevyplatenej celej sumy dohodnutej v zmluvách, kde podľa vyjadrenia NBS započítanie pohľadávok predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže celková výška úveru označuje sumu danú k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si účtuje poskytovateľ úveru na úhradu nákladov v súvislosti s úverom. Poprela skutkové tvrdenia žalovaného v celom rozsahu. Namietla nezákonnosť rozhodcovského rozsudku k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z dôvodu neexistencie právomoci rozhodcovského súdu, keďže rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, rozhodcovský súd porušil predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, čo je dôvod na jeho zrušenie, žalobkyňa sa nemohla oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, rozhodcovský rozsudok znie na plnenie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, ktoré vzniklo z neprijateľných zmluvných podmienok. Rozhodcovský rozsudok predložený žalovaným považuje žalobkyňa za neplatný právny úkon. Uviedla, že doklady doložené žalovaným označené ako oznámenie veriteľa o schválení úveru vidí žalobkyňa prvýkrát. Poukázala na skutočnosť, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX nebol poskytnutý úver vo výške 1500 Eur ale vo výške 1172,17 Eur s ohľadom na ust. bodu 8.1 a 8.4. zmluvy o úvere a tam dohodnutú výšku odplaty, z čoho vyplýva, že RPMN bola nesprávne vypočítaná a predstavuje 109,04 %, čo je vysoká úžera. Rovnako pri úvere zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, s poukazom na bod 8.1. a 8.4 zmluvy o úvere a tam dohodnutú odplatu, nebol poskytnutý úver vo výške 1170 Eur ale vo výške 914,47 Eur a RPMN bola nesprávne vypočítaná a predstavuje 109,01 %, čo je vysoká úžera. Poukázala na absenciu zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a s tým spojenú sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Zároveň uviedla, že obe zmluvy sú neplatné, lebo neobsahujú obligatórne náležitosti. K námietke ohľadom zmluvných sankcií, poukázala na to, že zmluvné podmienky nie sú podpísané zmluvnými stranami a nie je preukázané, že sa žalobkyňa s nimi oboznámila, žalobkyňa ich nemala k dispozícii a do konania ich predložil až žalovaný. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku treba považovať aj tie, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, požadujú uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pre uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola v zmluve upravená alebo za ktoré nedostáva dohodnuté protiplnenie. K údajom o konečnej splatnosti doplnila, že ak sa tento v zmluve s jednoznačne uvedeným dátumom nenachádza je zmluva bezúročná a bez poplatkov. Poukázala na rozhodnutie Štátnej obchodnej inšpekcie o udelení pokuty č. SK/0572/99/2013 zo dňa 24.02.2014 a na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.04.2015 sp.zn. 15Co/223/2015. Žalobkyňa ďalej uviedla, že čo sa týka úveru č. XXXXXXXXXXXX, ten jej bol poskytnutý vo výške 914,47 Eur, pričom uhradila 2258 Eur a čo sa týka úveru č. XXXXXXXXXXXX ten jej bol poskytnutý vo výške 1172,17 Eur, pričom uhradila 3174,19 Eur.

9. V ďalšom podaní zo dňa 23.05.2019 nad rámec vyššie uvedeného uviedla, že rozhodcovský rozsudok jej ani nebol doručený. Rozhodcovská zmluva bola predpripravená na podpis, nebola dojednaná individuálne a žalobkyňa nemohla ovplyvniť jej obsah. Poukázal na závery rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19CoE/46/2016, ktorý konštatoval neprijateľný charakter takejto rozhodcovskej zmluvy, keďže spotrebiteľovi bola v konečnom dôsledku dodratá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom, ak dodávateľ podá voči nemu žalobu na rozhodcovskom súde. Poukázala na neodborný prístup žalovaného, klamanie spotrebiteľa, nekalé praktiky, rozpor s dobrými mravmi a že žalovaný dlhodobo klame spotrebiteľov. Žalovaný zatajil neprijateľné zmluvné podmienky. Poukázala na skutočnosť, že jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný s tým, že v danom prípade je potrebné aplikovať desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu, keďže žalovaný dlhodobo klame spotrebiteľov a používa nekalé praktiky. Dohoda o poskytnutí služby, rozhodcovská zmluva aj dohoda o zrážkach boli podmienkami poskytnutia úveru. Obchodná zástupkyňa uvádzala, že všetko treba podpísať, inak úver neschváli. K dohode o poskytnutí služby uviedla, že zaplatiť príslušnú odplatu je neprípustné, lebo slúži len záujmom dodávateľa, pričom spotrebiteľ musí zaplatiť aj v prípade ak odklad splátok nevyužije a musí zaplatiť za niečo, za čo nedostane protiplnenie. Dohoda obchádza zákon a to konkrétne § 53 ods. 4 pís. v) Občianskeho zákonníka. Doplnkovú službu - odklad splátok žalobkyňa nevyužila. Uviedla, že v súvislosti s úverom č. XXXXXXXXXXXX splatila sumu vo výške 4320,02 Eur a v súvislosti s úverom č. XXXXXXXXXXXX splatila spolu sumu vo výške 2127,85 Eur.

10. Žalobkyňa zároveň opätovne počas konania navrhla zmenu žaloby, pričom súd rozhodoval o návrhu na zmenu žaloby v znení, ako bolo žalobkyňou uvedené v podaní zo dňa 23.05.2019, kde žalobkyňa ustálila, čoho sa v konaní domáha. Na základe toho súd uznesením č.k. 30Csp/19/2018-271 zo dňa 10.01.2022 pripustil žalobkyňou navrhovanú zmenu žaloby v znení: „Súd určuje, že úver č. zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.11.2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Súd určuje, že úver č. zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.07.2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.11.2013 je vrátane všetkých jej príloh od počiatku neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.07.2013 je vrátane všetkých jej príloh od počiatku neplatná. Žalovaný je povinný vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 1 213,38 Eur zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.07.2013 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na adresu trvalého bydliska žalobcu. Žalovaný je povinný vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 3 147,85 Eur zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.11.2013 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na adresu trvalého bydliska žalobcu. Žalovaný je povinný uhradiť trovy konania a právneho zastúpenia.“

11. V následnom vyjadrení doručenom súdu dňa 04.02.2019 žalovaný nad rámec už uvádzaných tvrdení uviedol, že žalobkyňou doložené rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.06. 2015, č.k. 5S/85/2014. Poukázal na to, že žalobkyňou predložený výpočet RPMN nie je výpočtom v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. K tvrdeniu žalobkyne, že jej nebol poskytnutý úver vo výške 1 170 Eur uviedol, že žalobkyňa nesprávne tvrdí, že pri započítaní a následnom vyplatení zostávajúceho rozdielu došlo len k poskytnutiu úveru 914,47 Eur. Toto tvrdenie nie je vecne dôvodné, pretože v rámci započítania dochádza k stretu dvoch pohľadávok - pohľadávka na vyplatenie úveru a pohľadávka podľa dohody o poskytnutí služby. Iná pohľadávka do započítania nevstupuje, čo znamená že uvedeným započítaním sa započítava aj časť úveru, ktorá sa síce nevypláca, ale práve v rámci tejto kompenzácie sa „poskytuje.“ Žalobca na započítanie „nedal“ inú svoju pohľadávku. Toto započítanie je rovnocenné so situáciou, v ktorej najskôr by veriteľ vyplatil úver 1170 Eur a dlžník obratom (alebo súčasne) sumu vo výške 215,75 Eur. Výsledný stav na strane dlžníka by bol rovnaký ako v prípade započítania. Vykonanie započítania nemôže byť nezákonné. Zmyslom započítania je práve to, aby sa nerobili zbytočne vzájomné úkony medzi stranami, ktoré majú voči sebe pohľadávky a sú vo vzájomne opozitnom veriteľsko - dlžníckom usporiadaní. Podľa ustanovenia § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. sa rozumie celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Úverom sa rozumie všetky finančné prostriedky poskytnuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poskytnutím úveru sa rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru (v hotovosti, na účet a podobne), ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku - teda aj započítanie. Samotný zákon č. 129/2010 Z.z. ako spôsoby (formy) poskytnutia spotrebiteľského úveru predpokladá (po prijatí regulácie v tejto otázke od 23.12. 2015) pripúšťa ako spôsob poskytnutia : prevod na platobný účet spotrebiteľa, prevod na účty iného veriteľa, započítanie na úhradu iných záväzkov spotrebiteľa, alebo poštovú poukážku.

Nedôvodnosť záverov o tom, že úverom je len suma vyplatená dlžníkovi, je možné priblížiť na príklade úveru použitého na refinancovanie iných, starších úverov.

12. Vo vyjadrení zo dňa 13.01.2021 ďalej nad rámec uvedeného doplnil, že popiera tvrdenia žalobkyne o nedoručení rozhodcovského rozsudku. Z predmetného rozhodcovského rozsudku (bod 9.) vyplýva, že bola vyzvaná na podanie žalobnej odpovede k žalobe a jej prílohám v lehote 30 dní, uvedenú zásielku si prevzala dňa 28.06.2019, avšak sa nevyjadrila. Uvedené konanie, resp. opomenutie či ľahostajnosť žalobkyne nemožno pripísať na farchu žalovaného. Predmetný rozsudok bol žalobkyňou prevzatý dňa 08.06.2020. Žaloba ako aj rozsudok boli žalobkyňi doručované do vlastných rúk, pričom uvádzané skutočnosti potvrdzujú priložené doručky. Žalovaný popiera tvrdenia, že uzavretím rozhodcovskej zmluvy dochádza k odopretiu možnosti brániť svoje práva pred všeobecným súdom, keďže uzatvorené rozhodcovské zmluvy sú nevýhradné. Podľa bodu 5. predmetných rozhodcovských zmlúv: Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami, vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ alebo Dohody, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ alebo Dohody, budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní. Žalovaný popiera tvrdenia o nesprávnom uvedení RPMN. Do RPMN sa započítava odplata za služby výlučne v prípade, ak boli podmienkou získania úveru, čo v tomto prípade splnené nie je, keďže ide o dobrovoľné služby v zmysle bodu 8.6. Dohody o poskytnutí služby. K odplate podľa Dohody o poskytnutí služby v spojení s povinnosťou zápočtu do výšky RPMN dal súdu do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43CoSr/1/2018, zo dňa 27.03.2018. Žalovaný popiera tvrdenia o neposkytnutí odborného poradenstva zo strany viazaného finančného agenta a trval na riadnom oboznámení so všetkými skutočnosťami, podmienkami, možnosťami ako aj obsahom zmluvnej dokumentácie, čo podľa žalovaného potvrdzuje skutočnosť, že žalobkyňa požiadal a boli jej poskytnuté celkom 4 obdobné úvery u žalovaného. Rovnako boli žalobkyňi v dostatočnom časovom predstihu predložené štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorých mala prehodnotiť výhodnosť a základné parametre úveru. Žalovaný poprel tvrdenia žalobkyne o vzniku úmyselného bezdôvodného obohatenia a uviedol, že zotráva na podanej námietke premlčania. V desaťročnej premlčacej dobe sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel (či už priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohateniu a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nestačilo by teda, kedy povinný získal bezdôvodné obohatenie neúmyselne a potom by si ho úmyselne ponechal. Pokiaľ by mala byť v posudzovanom prípade aplikovaná desaťročná premlčacia doba stanovená v § 107 ods. 2 OZ pre prípad získania úmyselného bezdôvodného obohatenia, bolo by preto nutné preukázať existenciu vedomosti žalovaného o tom, že existuje skutočnosť, od ktorej odvodzuje vznik a existenciu bezdôvodného obohatenia. Existencia úmyslu získať bezdôvodného obohatenia nie je daná s eventualitou, že by bezdôvodné obohatenie mohlo vzniknúť. Žalobkyňa neuviedla a ani nepreukázala jedinú skutočnosť o vedomosti žalovaného o tom, že by mal získať bezdôvodné obohatenie. Prieči sa akejkolvek dokázanej skutočnosti či všeobecnému chápaniu, aby žalovaný mal konať s úmyslom porušiť právne predpisy a týmto porušením získať bezdôvodné obohatenie. Poukázal pritom na úradný inšpekčný záznam zo dňa 31.05.2011, podľa ktorého príslušným štátny orgán vykonávajúci kontrolu v oblasti dodržiavania predpisov súvisiacich so spotrebiteľským právom konštatoval dodržanie príslušných zákonných ustanovení. Pre posúdenie „úmyslu“ získať bezdôvodné obohatenie nie je podstatné ex post hodnotenie, ale stav v čase vzniku právneho úkonu. Je preukázané a nesporné, že práve v danom okamihu sa žalovaný oprávnené a dôvodne mohol spoliehať aj na výsledky kontrolnej činnosti, čo je pre hodnotenie otázky „úmysel“ získať bezdôvodné obohatenie rozhodujúce. Na preukázanie úmyslu získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného resp. vedomosť o tom, že viaceré nároky uplatnené voči spotrebiteľom boli v dôsledku súdnej kontroly hlásené za neplatné, prípadne úvery poskytnuté žalovaným pre spotrebiteľov sú považované za bezúročné a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy. Pre možnosť súdu konštatovať vedomostnú zložku úmyslu žalovaného by bolo nutné v každom konkrétnom prípade s poukazaním na okolnosti uzatvorenej úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa na úkor dlžníka bezdôvodne obohacuje. (rozsudky KS Banská Bystrica sp.zn. 14Co/530/2015, sp.zn. 14Co/637/2015, sp.zn. 16Co/746/2015). Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu, že dohoda o poskytnutí služby predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Samotná Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere (bod 8.6 Dohody o poskytnutí služby). Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpisovaná. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individuálne rozlíšenie Dohody od

ostatného obsahu Zmluvy o úvere. Dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Oprávnenosť postupu žalovaného v prípade uzatvorenia dohody o poskytnutí služby vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43CoR/5/2016-14. Žalovaný rovnako popiera tvrdenia o neprijateľnom charaktere dohody o zrážkach zo mzdy, dohoda o zrážkach zo mzdy bola individuálne dojednaná a samotná nemá ako vytvárať nerovnosť v právach a povinnostiach. O tom, že žalovaný vyžaduje na poskytnutie úveru uzatvorenie Dohody o zrážkach, žalobca vedel vopred, nakoľko tento údaj je povinným obsahom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, s ktorým bol žalobca oboznámený vopred ešte pred uzatvorením samotnej Zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonným spôsobom zabezpečenia pohľadávky, pre ktorej platnosť sa žiadne rozhodnutie o pohľadávke nevyžaduje ani nepredpokladá. Žalobca pri podpise zmluvy (ako aj dohody) súhlasil so všetkými podmienkami, ktoré tvorili jej obsah, vrátane podpisu dohody o zrážkach zo mzdy. Tvrdenia žalobkyne, že musela niečo podpísať, resp. nevedela čo podpisuje sú štandardizovanými tvrdeniami dlžníkov v súdnom konaní bez náležitého preukázania. Predložené rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 24.02.2014 nemá v tomto konaní žiadny výzvam. Žalovaný popiera tvrdenia ohľadom celkových úhrad vykonaných v prospech jednotlivých zmlúv a s tým spojenou výškou uplatneného bezdôvodného obohatenia. Žalovaný úvodom dáva do pozornosti, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je osobitným nárokom, ktorý nie je upravený spotrebiteľským právnym režimom. Z uvedeného dôvodu žalovaný vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti súdu a žiadal, aby súd postúpil vec vecne a miestne príslušnému súdu, ktorým je všeobecný súd žalovaného, t. j. Okresný súd Bratislava I. Žalovaný ďalej poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňou uplatnený nárok nie je podložený žiadnym listinným dôkazom preukazujúcim tvrdené úhrady voči žalovanému. Pokiaľ sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia, je na ňom, aby preukázal vznik a výšku tohto bezdôvodného obohatenia. Rukou napísaný zoznam úhrad a potvrdenie o zriadení trvalého príkazu (bez potvrdenia aj o vykonaní týchto príkazov), nie je riadnym a relevantným dôkazom.

13. Žalobkyňa počas konania doložila: zmluvu o revolvingovom úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.07.2013, zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 08.03.2016, dohodu o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.07.2013, zmluvu o revolvingovom úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.11.2013, žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 08.03.2016 a 21.03.2016, dohodu o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.11.2013, prehľad zamestnávateľmi vykonaných zrážok, kartu klienta, históriu transakcií zo dňa 10.05.2018, výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver, rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie č. SK/0572/99/2013 zo dňa 24.02.2014, priemerné úrokové miery úverov za rok 2013, potvrdenia spoločnosti Faurecia Automotive Slovakia s.r.o. a spoločnosti IAC Goup Slovakia s.r.o. o vykonaných zrážkach zo mzdy.

14. Žalovaný počas konania doložil: rozhodcovský rozsudok sp.zn. 84/04/16, prehľad platieb k zmluve č. XXXXXXXXXXXX, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.11.2013, zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.11.2013, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.07.2013, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.07.2013, rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, rozpis vzorcov RPMN k zmluve č. XXXXXXXXXXXX a k zmluve č. XXXXXXXXXXXX, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, úradný inšpekčný záznam z kontroly zo dňa 31.05.2011, doručenky o doručení písomností v rozhodcovskom konaní, rozhodcovský rozsudok.

15. Podľa ust. § 19 písm. d) Civilného sporového poriadku, popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania.

16. Podľa ust. § 290 Civilného sporového poriadku, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

17. Podľa ust. § 41 Civilného sporového poriadku, súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

18. Podľa ust. § 42 Civilného sporového poriadku, ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Počas konania žalovaný vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti, ktorá nebola žalovaným uplatnená včas, preto súd na ňu v zmysle zákona neprihliadal. Žalovaný namietal miestnu nepríslušnosť až vo svojom podaní zo dňa 13.01.2021. Ak by však aj táto námietka bola včas podaná, považoval by ju súd za nedôvodnú, keďže podľa názoru súdu ide o spor spotrebiteľský tak, ako ho definuje ust. § 290 Civilného sporového poriadku.

20. Podľa § 297 veta prvá zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd na pojednanie sporu nariadi pojednávanie.

21. Podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

22. V prejednávanej veci súd s poukazom na ust. § 180 CSP rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti žalobkyne a žalovaného, žalobkyňa ospravedlnila svoju neúčasť a súhlasila s prejednaním veci v ich neprítomnosti, žalovaný svoju neúčasť neospravedlnil. Súd sa oboznámil so žalobou, vyjadreniami sporových strán a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, a to doloženými žalobkyňou (bod 13. odôvodnenia), doloženými žalobcom (bod 14. odôvodnenia) ako aj lustráciou žalobkyne v Sociálnej poisťovni, výpismi z obchodného registra zamestnávateľov žalobkyne a ich právnych nástupcov, potvrdeniami o vykonaných zrážkach zo mzdy doložených na výzvu súdu spoločnosťou Faurecia Automotive Slovakia s.r.o. a spoločnosťou IAC Goup Slovakia s.r.o., oznámením spoločnosti Plastic Omnium Auto Exteriors, priemernými úrokovými mierami úverov za rok 2013 zverejnenými NBS, z čoho zistil nasledovný skutkový a právny stav.

23. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že žalobkyňa ako dlžník požiadala žalovaného ako veriteľa o poskytnutie úveru za podmienok špecifikovaných v bode 5. tejto zmluvy /„údaje o požadovanom revolvingovom úvere (vyplňte)“/ nasledovne: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1170 Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 62,69 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 2632,98 Eur, predpokladaná RPMN za úver 70,02 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN za úver 48,52 %, poskytnutá čiastka revolvingu 616,87 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1504,56 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. V bode 6. tejto zmluvy /„údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypĺňajte)“/ je uvedená poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1170 Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 62,69 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 2632,98 Eur, RPMN za úver 68,63 %, ročná úroková sadzba za úver 70,02%, priemerná RPMN za úver 48,52 %, poskytnutá čiastka revolvingu 616,87 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1504,56 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,50 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5 %. Zmluva/žiadosť bola žalobkyňou ako dlžníkom podpísaná dňa 22.07.2013 a zo strany žalovaného ako veriteľa/dodávateľa bola podpísaná dňa 25.07.2013.

24. Podľa bodu 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzavretá Dohoda o poskytnutí služby, ktorej predmetom je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 168,17 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 87,36 Eur v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj

súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlužníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.

25. Dňa 25.07.2013 žalovaný písomne vyhotovil oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. V tomto oznámení je uvedené meno dlžníka, veriteľa, údaje o schválenom úvere, a to číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, schválená výška úveru 1170 Eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky 62,69 Eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 01.09.2013, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 01.02.2017, periodicita splácania úveru mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periodicity splácania k 1. dňu v mesiaci, celková výška úveru 1170 Eur, RPMN úveru 68,63 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy 48,52 %, schválená výška revolvingu 704,23 Eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 704,23 eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 62,69 Eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 60,50 %, úverový limit 1170 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 2632,98 Eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. a) dohody o poskytnutí služby je 167,17 Eur, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5 %, dátum splatnosti a účinnosti zmluvy 25.07.2013.

26. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že žalobkyňa ako dlžník požiadala žalovaného ako veriteľa o poskytnutie úveru za podmienok špecifikovaných v bode 5. tejto zmluvy /„údaje o požadovanom revolvingovom úvere (vyplňte)“/ nasledovne: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1500 Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3372,54 Eur, predpokladaná RPMN za úver 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 45,94 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. V bode 6. tejto zmluvy /„údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypíňajte)“/ je uvedená poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1500 Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3375,54 Eur, RPMN za úver 45,94 %, ročná úroková sadzba za úver 70,01 %, priemerná RPMN za úver 45,94 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,49 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25 %. Zmluva/žiadosť bola žalobkyňou ako dlžníkom podpísaná dňa 23.11.2013 a zo strany žalovaného ako veriteľa/dodávateľa bola podpísaná dňa 29.11.2013.

27. Podľa bodu 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100058872, bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzavretá Dohoda o poskytnutí služby, ktorej predmetom je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlužníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlužníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlužníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade, ak bude Dlužníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu Dlužník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlužníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.

28. Dňa 29.11.2013 žalovaný písomne vyhotovil oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. V tomto oznámení je uvedené meno dlžníka, veriteľa, údaje o schválenom úvere, a to číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, schválená výška úveru 1500 Eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky 80,37 Eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 01.01.2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 01.06.2017, periodicita splácania úveru mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periodicity splácania k 1. dňu v mesiaci, celková výška úveru 1500 Eur, RPMN úveru 69,63 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy 45,94 %, schválená výška revolvingu 902,92 Eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 902,92 eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 80,37 Eur, RPMN po vykonaní revolvingu

(predpokladaná výška) 60,49 %, úverový limit 1500 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3375,54 Eur, odpata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. a) dohody o poskytnutí služby je 215,75 Eur, ročná úroková sadzba revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25 %, dátum platnosti a účinnosti zmluvy 29.11.2013.

29. Žalobkyňa a žalovaný v predmetných zmluvách o revolvingovom úvere dojednali, že ďalej odkazujú na úpravu obsiahnutú v Zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere na zadnej strane žiadosti/zmluvy, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou žiadosti/zmluvy s tým, že dlžník sa so zmluvnými podmienkami zoznámil, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať (bod 7. veta prvá žiadosti / zmluvy).

30. Zo Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. (ďalej len „zmluvné dojednania“) súd zistil, že zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa, vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom je návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere a zmluva o revolvingovom úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka (článok 2.1 zmluvných dojednaní), veriteľ sa zaviazal odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníka a jeden rovnopis zmluvy o revolvingovom úvere (článok 2.2 zmluvných dojednaní), veriteľ sa ďalej zaviazal poskytnúť dlžníkovi schválenú výšku úveru na účet dlžníka uvedený v zmluve o revolvingovom úvere v deň nadobudnutia účinnosti zmluvy o revolvingovom úvere (článok 2.3 zmluvných dojednaní); ako revolving sa dojednalo automatické poskytnutie ďalšieho úveru (peňažných prostriedkov) dlžníkovi vo výške uvedenej v bode 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámenej dlžníkovi v oznámení veriteľa podľa čl. 2 bod 2.2 zmluvy o revolvingovom úvere za podmienok uvedených v zmluve o revolvingovom úvere (článok 4.1 zmluvných dojednaní); súčasťou zmluvy revolvingovom úvere podľa čl. 7.1. písm. g) zmluvných dojednaní je oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi obsahujúce všetky údaje schváleného úveru.

31. Podľa Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 219) uzatvorenej dňa 25.07.2013 medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom uzatvorenie tejto zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný (bod 2). Dôsledkom uzavretia rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo rozhodcovskej zmluvy, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi (bod 3). Zmluvné stany sa dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti, alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní, alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh (bod 5). Dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy (bod 7). Zmluva je na predtlačenom formulári veriteľa.

32. Podľa Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 220) uzatvorenej dňa 29.11.2013 medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom uzatvorenie tejto zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný (bod 2). Dôsledkom uzavretia rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo rozhodcovskej zmluvy, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi (bod 3). Zmluvné stany sa dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti, alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní, alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov. Výber medzi podaním žaloby na príslušný všeobecný súd alebo na rozhodcovský súd, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť

spočíva na strane podávajúcej žalobný návrh (bod 5). Dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy (bod 7). Zmluva je na predtlačenom formulári veriteľa.

33. Podľa žalovaným doloženého prehľadu palieb (č.l. 110) súd zistil, že žalobkyňa uhradila na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX spolu sumu vo výške 3524,93 Eur. Prehľad platieb k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX žalovaný súdu nedoložil.

34. Podľa histórie transakcií vyhotovenej VÚB, a.s. zo dňa 10.05.2018 (č.l. 90) súd zistil, že v období od 27.08.2013-13.07.2015 na č.účtu F XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX s názvom účtu W. K. je suma debetov spolu vo výške 1379,18 Eur s tým, že je uvedených 22 transakcií (debetov) vo výške každej transakcie 62,69 Eur.

35. Z potvrdení o vykonaných zrážkach zamestnávateľa žalobkyne - spoločnosti Faurecia Automotive Slovakia s.r.o. mal súd za preukázané, že uvedená spoločnosť vykonala v prospech žalovaného zrážky zo mzdy žalobkyne na základe dohody o zrážkach č. 8100058872 spolu vo výške 1446,66 Eur (zrážky mesačne vo výške 80,37 Eur boli vykonávané každý mesiac v období mesiacov február 2014 až júl 2015, t.j. 18 x 80,37 Eur) a na základe dohody o zrážkach č. XXXXXXXXXXXX zrážky spolu vo výške 125,38 Eur (zrážky mesačne vo výške 62,69 Eur boli vykonané v mesiaci jún a júl 2015, t.j. 2 x 62,69 Eur).

36. Z potvrdení o vykonaných zrážkach zamestnávateľa žalobkyne - spoločnosti IAC Group (Slovakia) s.r.o. mal súd za preukázané, že uvedená spoločnosť vykonala zo mzdy žalobkyne zrážky na základe dohody o zrážkach č. XXXXXXXXXXXX spolu vo výške 947,32 Eur a na základe dohody o zrážkach č. XXXXXXXXXXXX spolu vo výške 1834,90 Eur, a to nasledovne:

a) úver č. XXXXXXXXXXXX b) úver č. XXXXXXXXXXXX

- 15.04.2016 - 62,69 Eur - 15.04.2016 - 80,37 Eur -13.11.2017- 80,37 Eur
- 12.05.2016 - 62,69 Eur - 12.05.2016 - 80,37 Eur -12.12.2017- 80,37 Eur
- 15.06.2016 - 62,69 Eur - 15.06.2016 - 80,37 Eur -12.01.2018 - 80,37 Eur
- 15.07.2016 - 62,69 Eur - 15.07.2016 - 80,37 Eur -15.02.2018 - 80,37 Eur
- 12.08.2016 - 62,69 Eur - 12.08.2016 - 80,37 Eur -13.03.2018 - 80,37 Eur
- 14.09.2016 - 62,69 Eur - 14.09.2016 - 80,37 Eur -12.04.2018 - 80,37 Eur
- 14.10.2016 - 62,69 Eur - 14.10.2016 - 80,37 Eur
- 11.11.2016 - 62,69 Eur - 11.11.2016 - 80,37 Eur
- 12.12.2016 - 62,69 Eur - 12.12.2016 - 80,37 Eur
- 13.01.2017 - 62,69 Eur - 13.01.2017 - 80,37 Eur
- 13.02.2017 - 62,69 Eur - 13.02.2017 - 80,37 Eur
- 14.03.2017 - 62,69 Eur - 14.03.2017 - 80,37 Eur
- 12.04.2017 - 62,69 Eur - 12.04.2017 - 80,37 Eur
- 12.05.2017 - 62,69 Eur - 12.05.2017 - 80,37 Eur
- 12.06.2017 - 3,60 Eur - 12.06.2017 - 50,37 Eur
- 11.08.2017 - 1,17 Eur - 11.08.2017 - 16,39 Eur
- 13.09.2017 - 62,69 Eur - 13.09.2017 - 80,37 Eur
- 12.10.2017 - 2,20 Eur - 12.10.2017 - 80,37 Eur

37. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

38. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

39. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

40. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

41. Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

42. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

43. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

44. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

45. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej aj len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“),
Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

46. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

47. Podľa § 2 písm. a) a b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

48. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

49. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

50. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

51. I keď Zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah, predmetné zmluvy o úvere sú súčasne spotrebiteľskými zmluvami, keďže žalovaný bol v postavení dodávateľa a žalobkyňa v postavení spotrebiteľa, pretože pri ich uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah založený obomi zmluvami o úvere je preto potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Z obsahu a formy predmetných zmlúv je zároveň zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárové“ zmluvy, ktorých predtlač formulára mal žalovaný už pripravený, pričom v nich predpripravený obsah nemohla žalobkyňa nijako ovplyvniť.

52. Uzavreté zmluvy o úvere súd zároveň podriadil pod právny režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia sporných zmlúv, keďže spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru. Pokiaľ ide o sporné zmluvy, žalobkyňa má na účely tohto zákona s poukazom na § 2 písm. a) citovaného zákona postavenie spotrebiteľa, keďže v konaní nebolo žalovaným tvrdené, a teda ani preukazované, že žalobkyni bol úver poskytnutý na výkon zamestnania, povolania resp. podnikania a žalovaný má s poukazom na § 2 písm. b) citovaného zákona postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalobkyňou vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

53. Vzhľadom na skutočnosť, že vzťah z oboch zmlúv o úvere medzi žalobkyňou a žalovaným bol posúdený súdom ako spotrebiteľský a podradený pod režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, súd podrobil uzavreté zmluvy o úvere súdnej kontrole v otázke splnenia obligatórnych zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a na tom základe súd zistil, že zmluvy o úvere neobsahujú všetky náležitosti tak, ako ich vyžaduje zákon a v súlade s ust. 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je nutné považovať ich za bezúročné a bez poplatkov z nasledujúcich dôvodov.

54. Z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.11.2013 vyplýva dojednaná ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01 % a z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.07.2013 vyplýva dojednaná ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,02 %. Úrok predstavuje odplatu za poskytnutie úveru, t.j. poskytnutie finančných prostriedkov veriteľom. Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky je možné napr. pri peňažnej pôžičke alebo úvere dojednať úroky, z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy, nakoľko i tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednávaní úrokov pri úvere však koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi, resp. veriteľ požadoval od dlžníka, neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní spotrebiteľských úverov v obdobných prípadoch. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia

zmluvy (k tomu porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.7.2009 sp. zn. 1 MCdo 1/2009). Súd zistil, že úroková miera dohodnutá medzi zmluvnými stranami v úverových zmluvách podstatne (viac ako päťnásobne) prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, ktorá v mesiaci november 2013 činila 12,93 % a v mesiaci júl 2013 činila 12,99 % ročne pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov (dostupné z <https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bank>).

55. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

56. Podľa ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

57. Vzhľadom na dojednanú výšku úrokov súd považuje dohodu o úrokoch v oboch zmluvách o úvere za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Súd je zároveň toho názoru, že neplatnosť dohody o úrokoch nemá automaticky bez ďalšieho za následok neplatnosť celej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže dohodu o výške úrokov možno v zásade od zvyšku zmluvy oddeliť (porovnaj rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 6Co/97/2014 zo dňa 25.02.2014).

58. Neplatnosť dohody o ročnej úrokovej sadzbe má však za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákon o spotrebiteľských úveroch pre absenciu náležitosti vyžadovanej podľa § 9 ods. 2 písm. i) predmetného zákona (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Co/215/2019 zo dňa 14.07.2021).

59. Súd ďalej zistil, že v oboch zmluvách o úvere absentuje zákonná náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona, a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve nie je vôbec dojednané, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Súd síce má za to, že termín konečnej splatnosti je možné odvodiť od dátumu splatnosti poslednej splátky, ale zmluva podpísaná žalobkyňou tento dátum splatnosti prvej ani poslednej splátky vôbec neobsahovala, obsahovala len údaj o počte splátok, čo je však nepostačujúce. Zmluva v bode 7. odkazuje na úpravu obsahnutú v zmluvných podmienkach. V zmluvných podmienkach sa v bode 7 ods. 7.1 písm. g) uvádza, že súčasťou zmluvy je aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi obsahujúce všetky identifikačné údaje schváleného úveru. V konaní bolo preukázané, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi bolo žalovaným jednostranne vystavené a okrem obsahových náležitostí uvedených v bode 6. zmluvy o úvere obsahuje ďalšie údaje, a to dátum splatnosti jednotlivých splátok, dátum splatnosti prvej splátky úveru, ako aj dátum konečnej splatnosti úveru. Údaje o termínoch splátok úveru a konečnej splatnosti úveru sú obligatornými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Tieto údaje však neboli súčasťou predmetných zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný ich uviedol len do oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Nie je však postačujúce uviesť tieto údaje až v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré nie je dlžníkom podpísané a ktoré je mu doručené až následne, niekoľko dní po jeho podpise zmluvy. Za súčasť zmluvy nemožno považovať také podmienky, ktoré v čase keď zmluvu spotrebiteľ podpisoval mu neboli známe. Jednostranné oznámenie veriteľa doručené žalobkyňi nemožno považovať za súčasť zmluvy o úvere, a to napriek ustanoveniu bodu 7.1 zmluvných podmienok. Jednostranným právnym úkonom nie je možné doplniť obligatorne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedenie zákonných náležitostí zmluvy o úvere až v jednostrannom oznámení veriteľa a nie v samotnej zmluve o úvere podpísanej oboma zmluvnými stranami nemôže odstrániť nedostatok spočívajúci v neuvedení tých náležitostí, ktoré má mať zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch už v čase podpisu oboma zmluvnými stranami. (K termínu konečnej splatnosti porovnaj aj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/359/2017)

60. Súd pristúpil aj k preskúmaniu Dohody o poskytovaní služieb. K námietke neplatnosti Dohody o poskytovaní služieb upravenej v bode 8.1. predmetných zmlúv o revolvingovom úvere súd konštatuje, že predmetná dohoda v oboch zmluvách o úvere je neplatná, keďže ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá vyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Predmetná dohoda nebola individuálne dojednaná, bola súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere na predtlačenom formulári a žalobkyňa nemala

možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť jej obsah. Poplatok za poskytnutie služby odkladu splátok podľa názoru súdu vzhľadom k výške poskytnutého úveru je u oboch dotknutých zmlúv neprimerane vysoký (pozri bod 24. a 27. odôvodnenia). Súd takúto dohodu o poskytnutí služby napriek deklarácii, že jej podpisom nie je podmienený podpis úverovej zmluvy, považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku sofistikovane umiestnenú do samotnej zmluvy. Ide o nekalú zmluvnú podmienku, ktorej cieľom je znížiť sumu úveru, ktorá sa vypláca spotrebiteľovi. Je zrejmé, že táto zmluvná podmienka platí aj vtedy, ak dlžník nepožiadá o odklad splátok úveru, z čoho teda vyplýva, že dlžník vopred poskytne plnenie bez toho, aby v priebehu úverového vzťahu od veriteľa za poskytnuté plnenie (poplatok) obdržal protiplnenie (odklad splátok), čo je v konečnom dôsledku aj rozporné s dobrými mravmi.

61. Čo sa týka námietky žalobkyne, že zmluva neobsahuje rozpis jednotlivých splátok na istinu úrok a poplatky, tá nebola dôvodná. Súd poukazuje v tejto súvislosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, podľa ktorého „eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.“

62. Už len vzhľadom na uvedené, keďže zmluva o úvere nemá všetky obligatórne náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože v nej absentuje údaj o úrokovej sadze (písm. i), o termíne splátok istiny úveru (písm. k), ako aj termín konečnej splatnosti úveru (písm. f), súd posúdil úver poskytnutý na základe oboch dotknutých zmlúv o úvere v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. ako bezúročný a bez poplatkov. Nebolo preto potrebné sa (s prihliadnutím na princíp hospodárnosti ovládajúci civilné sporové konanie) zaoberať ďalšími námietkami žalobkyne voči zmluvám (napr. argumentu o nesprávnej výške RPMN).

63. Podľa ust. § 137 Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

64. Podľa § 11 ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

65. Vzhľadom na uvedené súd vyhovel žalobe v časti určenia predmetných úverov za bezúročné a bez poplatkov, a to s poukazom na ust. § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku a § 11 ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý ako osobitný predpis spotrebiteľovi výslovne podanie takejto žaloby umožňuje. Zároveň však súd nevyhovel žalobe v časti týkajúcej sa určenia neplatnosti zmlúv o úvere, keď bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nastupujúca ako ex lege dôsledok porušenia konkrétnych ustanovení zákona o spotrebiteľskom úvere bez ďalšieho nemá vplyv na samotnú platnosť spotrebiteľskej zmluvy ako takej. Súd nezistil také skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že predmetné zmluvy o úvere sú ako celok neplatným právnym úkonom.

66. Žalovaný počas konania namietal, že o nároku veriteľa (žalovaného) bolo právoplatne rozhodnuté v rozhodcovskom konaní sp.zn. 84/04/16 vedenom pred Slovenským arbitrážnym súdom rozsudkom zo dňa 25.11.2016 právoplatným dňa 19.04.2017 a vykonateľným dňa 25.04.2017. Z doloženého rozhodcovského rozsudku súd zistil, že žalovaný si žalobou pred rozhodcovským súdom uplatnil voči žalobkyni pohľadávku zo zmluvy o úver č. XXXXXXXXXXXX na základe rozhodcovskej zmluvy zo dňa 29.11.2013, s tým že žalobkyňa bola zaviazaná povinnosťou uhradiť žalovanému sumu vo výške 1685,51 Eur s príslušenstvom. Súd po preskúmaní predmetnej rozhodcovskej zmluvy dospel k záveru, že ide o neplatnú rozhodcovskú zmluvu, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu a

rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy nezakladá v žiadnom smere prekážku právoplatne rozhodnutej veci; keďže nulitný (z pohľadu práva neúčinný) titul žiadnu prekážku následného prejednávania a tiež rozhodnutia veci všeobecným súdom nepredstavuje. Ak je rozhodcovská doložka (zmluva) absolútne neplatná, treba mať na zreteli, že jej absolútna neplatnosť (pôsobí priamo (automaticky) zo zákona (ex lege) a to od počiatku (ex tunc). Na dôvod zakladajúci absolútnu neplatnosť (každého) právneho úkonu musí súd pritom vždy prihliadnuť, a to aj bez návrhu.

67. V prípade predmetnej rozhodcovskej zmluvy rovnako ako zmluvy o revolvingovom úvere ide o tzv. typovú zmluvu uzatváranú opakovane s veľkým počtom spotrebiteľov, ktorej návrh je vopred pripravený na predtlačení formulároch žalovaného, pričom spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah takto navrhutej zmluvy ani ho inak ovplyvniť. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je skutočnosť, že sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza k uzatvoreniu samotnej zmluvy. Je to najmä s poukazom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva, jednoduchšiu dostupnosť právnych služieb a v neposlednom rade s poukazom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky, ktoré sú dané jednostranne cestou formulárových zmlúv koncipovaných dodávateľom, v danej veci žalovaným. Nejde teda v žiadnom prípade o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka), keďže aj v uvedenom prípade je nepochybné, že návrh zmluvných dokumentov bol predložený žalobkyni na predtlačení formulári. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv patrí, že nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, teda také zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že akékoľvek spory, nezrovnalosti, alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace z ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní, alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov. Súd predovšetkým skúmal v kontexte ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, či sa v danom prípade nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne. Jedným z určujúcich kritérií je aspekt individuálneho dojednania zmluvnej podmienky, keď za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nemožno považovať také, ktoré boli dodávateľom pripravené vopred a s ktorými sa spotrebiteľ síce mohol oboznámiť pred samotným podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah, na tom nič nemení skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola vypracovaná na samostatnej listine. Súd konštatuje, že ustanovenia rozhodcovskej zmluvy sú koncipované predovšetkým v záujme žalovaného. Žalovaný nepreukázal, že by obsah zmluvy, vrátane výberu v zmluve rozhodcovských súdov, so spotrebiteľom (žalobkyňou) osobitne dojednával a vopred ju oboznámil s procesnými predpismi takto vopred ním jednostranne vybraných rozhodcovských súdov. Keďže bol obsah rozhodcovskej zmluvy dodávateľom vopred pripravený a predložený spotrebiteľovi spolu s návrhom úverovej zmluvy, spotrebiteľ si nemohol byť vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej zmluvy nesie, nemohol poznať rokovacie poriadky žalobcom jednostranne zvolených súdov, a teda ani rozsah a obsah svojich procesných práv a povinností.

68. Podľa názoru súdu požadovanú rovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov spotrebiteľskej zmluvy nie je spôsobilé zaručiť dojednanie obsiahnuté v rozhodcovskej zmluve, ktoré právo výberu spôsobu riešenia sporu a aj subjektu majúceho vyriešiť prípadný spor účastníkov hmotnoprávneho vzťahu zveruje žalobcovi (iniciátorovi konania) a to tak, že tento si môže vybrať ako prejednanie a rozhodnutie sporu rozhodcom, tak i všeobecným súdom. V prvom rade treba vziať v úvahu, že iniciovanie sporu zo spotrebiteľskej zmluvy zo strany spotrebiteľa bude skôr výnimkou, keďže samotná úverová zmluva neupravuje žiadne finančné nároky spotrebiteľa z dôvodu porušenia zmluvných povinností dodávateľom. Spotrebiteľovi dodávateľ prakticky nanucuje podrobenie sa právomoci ním vybraných rozhodcovských súdov bez znalosti ich procesných poriadkov. Táto rozhodcovská zmluva je síce tzv. nevýhradnou, teda dáva na výber žalujúcej strane medzi všeobecným a rozhodcovským súdom, avšak v konečnom dôsledku ak sa žalobca rozhodne podať žalobu na rozhodcovský súd, vyberie niektorý z uvedených rozhodcovských súdov a možnosť voľby dlžníka - spotrebiteľa je len iluzórna a reálne mu tento výber neumožňuje. Túto nerovnováhu teda nie je spôsobilé eliminovať ustanovenie, ktoré zdanlivo rovnocennú možnosť výberu poskytuje spotrebiteľovi, avšak len pre prípad záujmu jeho samotného viesť spor (teda len v tom prípade, ak sa spotrebiteľ rozhodne sám stať žalobcom a niečo od svojho zmluvného partnera požadovať, s nutnosťou urobiť tak ako prvý, aby tak vylúčil uplatnenie rozhodcovskej

zmluvy druhou stranou vzťahu, avšak v zásade ide o jeho voľbu len v rozsahu vopred určených možností dodávateľom).

69. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn 5 Cdo 237/2013 zo dňa 30. septembra 2015, ktorý konštatoval „...rozhodcovská doložka je neprijateľná a neplatná zmluvná podmienka, ktorá v neprospech spotrebiteľa spôsobuje značnú nerovnováhu v ich právach a povinnostiach, lebo od spotrebiteľa fakticky vyžaduje, aby sa podriadil výlučne rozhodcovskému konaniu. Na neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky nič nemení ani to, že umožňuje alternatívnu voľbu medzi právomocou rozhodcovského a všeobecného súdu, nakoľko táto voľba prislúcha iba žalujúcemu a nie je možné ju následne zmeniť. S prihliadnutím na povahu daného právneho vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom je preto možné konštatovať, že takáto „voľba“ právomoci je iba formálna, iluzórna a zodpovedá len záujmom dodávateľa (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 1ECdo 12/2014, 2 ECdo 147/2013, 3 Cdo 13/2013, 4 ECdo 92/2014, 5 Cdo 44/2013, 6ECdo 184/2013). Neplatná rozhodcovská doložka nemohla ani v danom prípade založiť právomoc rozhodcovského súdu, preto ním vydaný rozhodcovský rozsudok nemohol (z pohľadu preskúmvanej veci a preskúmvaného občianskeho súdneho konania) založiť prekážku veci právoplatne rozhodnutej.“ Súd ďalej poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 371/2018-43 zo dňa 20. júna 2018, v ktorom posúdil výklad zákona, ktorým bola rovnaká rozhodcovská zmluva uzatváraná so spotrebiteľmi žalovaným vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka, teda ako neplatná, za ústavne konformný, nevykazujúci znaky arbitrárnosti ani zjavnej neodôvodnenosti a sťažnosť žalovaného odmietol.

70. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

71. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

72. Súd s ohľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť oboch úverov ako aj vzhľadom na konštatovanú absolútnu neplatnosť Dohôd o poskytovaní služieb uzavrel, že žalobkyňa mala povinnosť žalovanému vrátiť len skutočne poskytnutú sumu istiny úveru. Žalobkyňa tvrdila, že na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX je bola žalovaným poskytnutá (vyplatená) suma 914,47 Eur a na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX suma 1172,17 Eur. Sumu žalobkyňi vyplatených peňažných prostriedkov žalovaný nerozporoval, poukazoval len na súladnosť Dohôd o poskytovaní služieb s právnymi predpismi a na prípustnosť ním vykonaného započítania pohľadávok, ktoré bolo podľa žalovaného v súlade s ustanoveniami zmluvných dojednaní a právnymi predpismi. Preto súd vychádzal z tvrdení žalobkyne, že jej bola poukázaná na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX suma vo výške 914,47 Eur a na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX suma vo výške 1172,17 Eur ako nesporných. Z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, splátky poukazované žalobkyňou žalovanému po splatení sumy 914,47 Eur vo vzťahu k úveru č. XXXXXXXXXXXX a sumy 1172,17 Eur vo vzťahu k úveru č. XXXXXXXXXXXX, predstavujú bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktoré je žalovaný povinný žalobkyňi vydať. V prípade použitia fikcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere, ide o situáciu, ako keď je zmluva v tejto časti neplatná, preto čo sa týka konkrétnej skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia, sa súd prikláňa k právnemu názoru, že na bezdôvodné obohatenie je v tomto prípade potrebné nazerať ako na bezdôvodné obohatenie získané z neplatného právneho úkonu.

73. Medzi stranami bolo sporné, aká bola výška vykonaných úhrad žalobkyňou v súvislosti so splácaním oboch úverov. Čo sa týka úveru č. XXXXXXXXXXXX žalovaný doložil do spisu prehľad platieb, z ktorého mal súd za preukázané, že v súvislosti s úverom č. XXXXXXXXXXXX žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu spolu vo výške 3524,93 Eur, úhrady vo vyššej výške žalobkyňa súdu nepreukázala, keďže z potvrdení o vykonaných zrážkach zo mzdy vyplynulo, že na splatenie úveru č. XXXXXXXXXXXX boli vykonané zrážky spolu vo výške 3281,56 Eur, iné doklady žalobkyňa súdu nedoložila. Čo sa týka úveru č. XXXXXXXXXXXX z potvrdení o vykonaných zrážkach zo mzdy vyplynulo, že na splatenie úveru č.

XXXXXXXXXX boli vykonané zrážky spolu vo výške 1072,70 Eur, úhrady vo vyššej výške žalobkyňa súdu nepreukázala. Žalobkyňa doložila súdu istú históriu transakcií vykonaných na jej účte bankou, z uvedeného dokladu, však nevyplýva, že by platby (debety spolu vo výške 1379,18 Eur) boli poukázané na účet žalovaného, samotná skutočnosť, že je na predmetnom doklade rukou poznačené, že išlo o splátky úveru č. XXXXXXXXXXXX na preukázanie tejto skutočnosti nepostačuje. Súd žalobkyňu vyzval, aby doložila súdu doklady o všetkých ňou vykonaných úhradách/splátkach, z ktorých bude zrejmé kedy, v akej výške a v koho prospech boli platby realizované, na predmetnú výzvu však doložila žalobkyňa len doklady o vykonaných zrážkach zo mzdy.

74. Z uvedeného potom súd vyvodil záver, že žalovaný na úkor žalobkyne získal bezdôvodné obohatenie, čo sa týka úveru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 158,23 Eur (1072,70 Eur -914,47 Eur) a čo sa týka úveru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 2352,76 Eur (3524,93 Eur -1172,17 Eur), teda bezdôvodné obohatenie spolu vo výške 2510,99 Eur.

75. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Predpokladom zodpovednosti za získané bezdôvodné obohatenie nie je protiprávne konanie obohateného, ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Pre premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia platí špeciálna úprava v ust. § 107 Občianskeho zákonníka. V prvom odseku tohto ustanovenia je upravená tzv. subjektívna premlčacia doba, a to dvojročná a v odseku druhom objektívna premlčacia doba, a to trojročná, resp. v prípade preukázania úmyslu desaťročná. Obidve tieto doby sú na sebe nezávislé a ich vzájomný vzťah je taký, že keď uplynie ktorákoľvek z nich, právo sa premlčí a ak je vznesená námietka premlčania, nemožno premlčané právo oprávnenému priznať. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia sa viaže k momentu skutočnej vedomosti oprávneného, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa obohatil. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo a je nezávislá od akejkoľvek subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení.

76. Žalovaný vzniesol počas konania námietku premlčania, preto sa súd zaoberal otázkou či nárok žalobkyne uplatnený v konaní titulom bezdôvodného obohatenia nie je čo i len čiastočne premlčaný. Žalovaný vznesenú námietku premlčania nijako bližšie nešpecifikoval, čo sa týka momentu začatia plynutia premlčacej doby ako aj jej uplynutia, nesúhlasil len s aplikáciou 10-ročnej premlčacej doby, keďže namietal, že by sa z jeho strany malo jednať o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Súd poukazuje v súvislosti s uplynutím 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby na skutočnosť, že žalovaného, ktorý vzniesol námietku premlčania, zaťažuje dôkazné bremeno ohľadom preukázania, že sa žalobkyňa domáha svojho nároku po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby. K dôkaznému bremenu v prípade vznesenia námietky premlčania sa vyjadril NS ČR v rozsudku sp.zn. 32 Odo 204/2005 v tom zmysle, že ak zaťažuje dôkazné bremeno účastníka, ktorému je existencia skutočnosti, o ktorej tvrdí, že nastala, na prospech, potom v prípade námietky premlčania nesie tiež tento účastník dôkazné bremeno o skutočnostiach, s ktorými zákon spája začiatok a beh premlčacej doby.

77. Vzhľadom k uvedenému, keďže uplynutie subjektívnej premlčacej doby žalovaný súdu nepreukázal, zaoberal sa súd ďalej otázkou či žalobkyňa uplatnila svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zákonnej objektívne premlčacej dobe a či je namieste aplikovať 3-ročnú alebo 10-ročnú premlčaciu dobu.

78. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ (prvá komora) z 22. apríla 2021 Vo veci C-485/19, LH proti Profi Credit Slovakia s.r.o. Krajský súd v Prešove položil v predmetnej veci Súdneho dvora nasledovnú prejudiciálnu otázku: „Má sa článok 47 Charty a implicitne právo spotrebiteľa na účinný prostriedok súdnej ochrany vykladať tak, že mu odporuje právna úprava v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka o premlčaní práva spotrebiteľa v trojročnej objektívnej premlčacej dobe, podľa ktorej sa právo spotrebiteľa na vrátenie plnenia z neprijateľnej zmluvnej podmienky premlčí aj v prípade, že spotrebiteľ sám nedokáže vyhodnotiť neprijateľnú zmluvnú podmienku, a toto premlčanie uplynie aj za stavu, že spotrebiteľ o povahe neprijateľnej zmluvnej podmienky nevedel?“ Súdny dvor EÚ zodpovedal predmetnú otázku tak, že: „Zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnené zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice 93/13 alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice 2008/48, sa vzťahuje trojročná

premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.“ (bod 66 rozsudku) Okrem toho v bode 64. rozsudku uviedol, že „je potrebné dospieť k záveru, že procesné podmienky, o aké ide vo veci samej, tým, že vyžadujú od spotrebiteľa, aby podal žalobu v lehote troch rokov od dátumu, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, pričom k tomuto obohateniu môže dôjsť počas plnenia dlhodobej zmluvy, sú takej povahy, že môžu nadmerne sťažovať výkon práv, ktoré mu priznáva smernica 93/13 alebo smernica 2008/48, a teda že tieto podmienky sú v rozpore so zásadou efektivity (pozri analogicky rozsudky z 9. júla 2020, Raiffeisen Bank a BRD Groupe Sociétés Générale, C-698/18 a C-699/18, EU:C:2020:537, body 67 a 75, ako aj zo 16. júla 2020, Caixabank a Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, C-224/19 a C-259/19, EU:C:2020:578, bod 91).“ Ďalej v bode 65. rozsudku konštatoval, že „úmysel predajcu alebo dodávateľa, ktorý využil zmluvnú podmienku považovanú za nekalú, nemá vo vzťahu k právam spotrebiteľov vyplývajúcim z ustanovení smernice 93/13 žiadny význam, a to isté platí aj pokiaľ ide o článok 10 ods. 2 smernice 2008/48. Preto spotrebiteľ nemôže mať na účely uplatnenia svojich práv vyplývajúcich z týchto ustanovení povinnosť preukazovať úmyselnú povahu konania príslušného predajcu alebo dodávateľa. Z toho vyplýva, že možnosť predĺžiť trojročnú premlčaciu lehotu pod podmienkou, že spotrebiteľ preukáže úmysel predajcu alebo dodávateľa, ako je stanovená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemôže vyvrátiť konštatovanie uvedené v predchádzajúcom bode tohto rozsudku. Z bodu 73. odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku Súdneho dvora EÚ ďalej vyplýva, „že hoc je táto povinnosť konformného výkladu obmedzená všeobecnými právnymi zásadami, a to osobitne zásadou právnej istoty, v tom zmysle, že nemôže slúžiť ako základ pre výklad vnútroštátneho práva contra legem, vnútroštátne súdy vrátane tých, ktoré rozhodujú v poslednom stupni, musia v prípade potreby zmeniť ustálenú vnútroštátnu judikatúru, pokiaľ táto judikatúra vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, ktorý je nezlučiteľný s cieľmi smernice (pozri v tomto zmysle rozsudky z 05.09.2019, Pohotovosť, C-331/18 EU:C:2019-665, bod 56, ako aj z 05.03.2020, Opr - Finance, C-679/18, EU: C: 2020: 167, body 43 a 45)“

79. Vzhľadom na uvedené súd za použitia eurokonformného výkladu musí konštatovať, že je potrebné aplikovať v danom prípade 10 ročnú objektívnu premlčaciu dobu. (Porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 19CoCsp/36/2021 zo dňa 16.12.2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19CoCsp/36/2021 zo dňa 16.12.2021). Žalovaný má dlhodobu v predmete podnikania ako nebankový subjekt poskytovanie úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy. Žalovanému je už dlhodobo známe z rozhodnutí mnohých súdov, kde vystupoval ako strana sporu, že jeho zmluvy, ktoré sú aj predmetom tohto sporu, sú postihnuté sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti pre absenciu zákonných náležitostí, že obsahujú neprijateľné podmienky ako aj že dojednaná výška úrokov je v rozpore s dobrými mravmi. Na uvedenom nič nemení a je podľa názoru súdu irelevantné a nevyvracia úmysel žalovaného sa bezdôvodne obohatiť to, aké boli závery inšpekcie v zmysle úradného inšpekčného záznamu z kontroly zo dňa 31.05.2011, na ktoré žalovaný poukázal. Žalovaný si musel byť už v čase uzavretia predmetných zmlúv o úvere vedomý, že ním požadovaná úroková sadzba mnohonásobne prevyšuje úrokové sadzby obvykle požadované na finančnom trhu. Napriek tomu žalovaný plnenia žalobkyne prijímal, a to aj po splatení poskytnutej istiny úveru, a to až do roku 2018, čím sa dlhodobu bezdôvodne a úmyselne minimálne formou nepriameho úmyslu obohacoval. (pozri Krajský súd v Prešove sp.zn 15Co/261/2015 zo dňa 27. 01. 2016, Krajský súd v Prešove sp.zn. 18Co/47/2016 zo dňa 18.01.2017, Krajský súd v Trnave sp.zn. 11CoCsp/24/2021 zo dňa 07.12.2021).

80. Je zrejmé, že objektívna 10. ročná premlčacia doba nemohla uplynúť, keďže neuplynulo 10 rokov ani od uzavretia predmetných zmlúv o úvere. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne nie je premlčaný, a to ani čiastočne, preto uložil žalovanému zaplatiť sumu vo výške 2 510,99 Eur, ktorú ustálil ako výšku bezdôvodného obohatenia žalovaného, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

81. Vo zvyšnej časti, v ktorej súd nemal nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia za preukázaný ako aj v časti o určenie neplatnosti predmetných zmlúv o úvere, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

82. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

83. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

84. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, preto jej súd priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

85. V konaní sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 4361,23 EUR, súd jej priznal sumu 2510,99 EUR. Zároveň sa domáhala určenia neplatnosti predmetných zmlúv o úvere ako aj určenia spotrebiteľských úverov za bezúročné a bez poplatkov. V časti určovacích výrokov bol pomer úspechu žalobkyne a žalovaného rovnaký, keďže žalobkyňa bola úspešná, čo sa týka určenia úverov za bezúročné a bez poplatkov a žalovaný mal procesný úspech v časti určenia neplatnosti predmetných zmlúv, kde súd žalobkyni nevyhovel. V časti o zaplatenie mala žalobkyňa v konaní úspech v rozsahu 57,58 %, jej neúspech predstavuje 42,42 %. Neúspech žalobkyne je úspechom žalovaného, preto procesne úspešnou v časti konania o zaplatenie bola žalobkyňa a čistý úspech žalobkyne predstavuje 15,16 % (57,58 % - 42,42 %).

86. Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva. (bližšie pozri judikát R 72/2018 uverejnený v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018). Z obsahu spisu sp. zn. 30Csp/19/2018 súd zistil, že žalobkyni trovy konania nevznikli, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni napriek jej procesnému úspechu náhradu trov konania voči žalovanému nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).